

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Мироненко Станіслав Станіславович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80–VIII у частині застосування норм і положень частини другої статті 33, статті 81 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року №1697–VII (далі – Закон № 1697) у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від 25 грудня 2015 року № 928–VIII у частині застосування норм і положень частини другої статті 33, статті 81 Закону № 1697 у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів та бюджету Фонду соціального страхування України, пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників прокуратури“ від 31 травня 2012 року № 505 (далі – Постанова КМУ № 505), згідно з яким Кабінет Міністрів України затвердив схеми посадових окладів працівників органів прокуратури згідно з додатками 1-3 до Постанови КМУ № 505, а також положення додатку № 3 до цієї Постанови.

Скаржник вважає, що оспорювані положення суперечать вимогам статей 1, 3, 6, частини першої статті 8, частини третьої статті 22, частини четвертої статті 43, частини другої статті 131¹ Конституції України, оскільки внаслідок їх застосування в остаточному судовому рішенні, прийнятому у його судовій справі, зазнали порушень такі гарантовані Конституцією України права, як право на заробітну плату, не нижчу від зазначеної законом (частина четверта статті 43) та „право на недопущення звуження змісту і обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів“ (частина третя статті 22), а також проголошені Конституцією України в статтях 1, 3, 6, частині першій статті 8, частині другій статті 131¹ принципи, цінності, засади та гарантії.